



**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrum partes naturæ, scilicet materia, & forma possint assumi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

46 Qu.4: De modo unionis ex parte natura assumpta. A.1.Dub.2.

mæ habenti ordinem & affectum ad corpus. Atque certum est fuisse intrinsecè vnitum: Quid enim semel est assumptum, numquam est dimissum, ut ex Damasco docent omnes Doctores.

*Responsio
Henrici*

Refellitur.

Henricus autem Quodl. 13. quæst. 5. suprà refpondet, Verbum non manifise vnitum corpori, propter ipsum corpus, sed propter animam, quæ corpori erat reunienda, & ideo corpus non fuīſe per se assumptibile, sed solum propter animam. Sed contrà. Parum refert quo fine Verbum asſumpſerit corpus: hoc enim tantummodo potest iuare ad maiorem decentiam & congruentiam assumptionis; non autem facit ipsam naturam capacem assumptionis: quia res prius in se est apta assumi, quam posſit ad talem vel talem finem assumi.

Probatur Tertiò, Quia Verbum fuit hypostaticè vnitum sanguini, & alijs humoribus sanguini mixtis, vt statim dicemus: qui tamen nec animati sunt, nec animæ capaces.

Probatur Quartò, Omnis natura substantialis est capax subsilientiæ: & in Verbo est sufficiens vis ad terminandam & sustentandam quamvis naturam, & ad eius subsilientiam supplendam. Sed contra hanc nostram sententiam à quibusdam

*Solvuntur
Obiectio-
nes.*

*Hoc compo-
nitur eſſet*

Objicitur Primò, Illud compositum ex natura irrationali & Verbo, non eſſet persona; quod repugnat dignitati Verbi. Respondeo, etiſ non fit persona, eo quod persona determinet naturam rationalem: tamen erit hypostasis, quod nullam sicutum eſſet includit imperfectionem; nam solum eſſet quid hypostasis. communius quam persona.

6

Objicitur Secundo, Natura irrationalis non potest eleuari ad operationes diuinæ; id eſt, ad cognitionem & amorem Dei: ergo neque ad eſſe diuinum: quia eſſe, eſt propter operationem. Et Confirmatur, quia vno cum Deo per operationem, est inferior vniōne hypostatica: ergo cum creatura irrationalis non potest eleuari ad vniōnem per operationem, quæ eſt inferior, neque etiam poterit ad vniōnē hypostaticam, quæ eſt superior.

*Quomodo
natura ir-
ratio-
nal-
is
posſit ele-
uari ad eſſe
diuinum.*

Respondeo, Natura irrationalis non potest eleuari ad eſſe diuinum, ita vt ipſa habeat eſſe diuinum, quo ipſa exiſtat, & ſit entitas actualis; potest tamē eleuari ad subsilientiam diuinam, vt per eam ſubſiſtat. Nec ideo debet habere operationes diuinæ; quia operationes ſunt posteriores vniōni hypostatica: poſterque Deus auſſumere naturam humānam non eleuatam ad viam operationem ſupernaturalem. Quid autem dicitur, Eſſe, eſt propter operari, intelligendum eſt de eſſe naturæ: hoc enim datur ſuppoſito, vt habeat operationes illius naturæ. Sic ſuppoſito diuino datum eſt eſſe naturæ humanae, vt habeat illius naturæ operationes: eſſe autem ſubſilientia non communicatur alteri naturæ, vt ipſa habeat operationes illius ſuppoſitorum proprias; ſed vt ſubſiſtat in illo ſuppoſito, & vt illud ſuppoſitorum habeat operationes illius naturæ proprias. Ad Confirmationem, Respondeo, Vno cum Deo per operationem, & vno hypostatica, ſunt diuersi generis. Hinc fieri potest, vt id quod eſt præstantius, conueniat aliqui, cui non potest conuenire id, quod eſt minus præstantis, Sicut intelligere conuenit homini, non tamen volare: anima eſt capax gratiæ, non tamen coloris. Et ſic natura irrationalis potest eſſe capax vniōnis hypostatica, quamvis non ſit capax vniōnis cum Deo per operationem. Ratio eſt, quia vno

hypostatica fit per hoc, quod natura opta ſubſiſtere, recipiat ſubſilientiam diuinam, ipsa nihil cooperante: vnde capacitas ad hanc vniōnem, oritur ex communi ratione naturæ ſubſtantialis. Vno autem per operationem fit per actus vita-les, ſcilicet cognitionem & amorem, qui debent manare à vitali formâ. Vnde ad hanc vniōnem natura non tantum concurrit patiendo, ſed etiam agendo per formam & potentias vitales, ſcilicet intellectum & voluntatem; quod ſoli naturæ rationali conuenit.

Objicitur Tertiò, Id quod per ſe eſt indecorū, & repugnat prudentiæ, nullo modo potest fieri à Deo: atqui Deum auſſumere naturam rationis expertem, eſt per ſe indecorum, & prudentiæ repugnans: ergo &c.

Respondeo, Negando minorem; quia non eſt Non eſt id
absolutè contra decorum, vel prudentiam; ſed per ſe in-
decorum.
Objicitur Primi, Id quod per ſe eſt indecorū, & repugnat prudentiæ, nullo modo potest fieri à Deo: atqui Deum auſſumere naturam rationis expertem, eſt per ſe indecorum, & prudentiæ repugnans: ergo &c.

Objicitur Tertiò, Id quod per ſe eſt indecorū, & repugnat prudentiæ, nullo modo potest fieri à Deo: atqui Deum auſſumere naturam rationis expertem, eſt per ſe indecorum, & prudentiæ repugnans: ergo &c.

D V B I V M. II.

*Vñrū partē nature, ſcilicet materia & forma
poſſint auſſumi?*

R Espondeo, poſſe. De forma, patet in triduo mortis, nam anima separata à corpore, men- affirmatur
ſit vnta diuinitati. De materia nuda dubitatur, de nuda
Quidam putant non poſſe eam auſſumi, quia non poſſet nuda confeſſari. Sed cùm hoc fundamen- ſorma &
tum falſum ſit, dicendum eſt eam poſſe auſſumi, materiæ
cūm poſſit confeſſari. Pari modo potest auſſumere materiam formæ vnitam, nō auſſumpta formæ: quo modo quidam dicunt in triduo mortis vnitam fuīſe diuinitati materiali, ſine cadaveris formâ, quam materiæ tribuunt.

De forma autem materiali, qualis eſt forma ſolis, elementorum, atque adeo omnium rerum Item de
corporearum infra hominem, dubitatur. Vi- ſorma mā-
teriali.
detur enim non poſſe auſſumi; quia haec forma eſt
veluti inhaerens, ac proinde ſubſilientiæ incapax. Sed longè probabilius eſt, quamvis formam ſubſtantialem auſſumi poſſe, ſiuſ in materiâ exiſtat, ſiuſ extra materiam diuinitus conſerueretur. Ratio eſt, quia talis forma eſt ſubſtantia quædam ſuam habens ſubſilientiam ad genus ſubſtantia perti-
nentem, licet partialem: ergo Deus poſſet illum modum ſubſiſtendi ſupplere, ſibi vniendo & in ſe ſuſtentando illam formâ. Simili modo poſſet vni-
ri formæ exiſtentib[us] in materia, non auſſumpta tamē materiâ, quia diuerſas ſubſilientias partiales habet.

D V B.